

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לז.

עין משפט נר מצוה

תא א מיי פיי מהל
מאכלות אסורות
הלי י סנג לאין קמד
טושיע ייד קמן רלד
סעיק ס:
תב ב מיי שס הלכה ח
נפ"ה מהל כלאס
הל ג דן טושיע שס ספי
לכו ספי [א] ספי:
תג ג מיי פיי מהלכות
ע"ז הלכה א סנג
עשין טו:

מוסף רש"י

החוקים
המדורשות.
שורשין
צירוף שש בן הוראה
(בריות ג.)
לאחר
ירושלמי וישבה משמע.
לאחר שקבע משכן בשילה
הוא למחייבו (ובוהים
קיא. וע"ש קיב: ד"ה
באו לשיחה).

חוץ מן הערלה והכלאים. שאע"פ שגלויות בחרך נוהגים אף בח"ל הערלה הלכה והכלאים מדברי סופרים דלקמן (דף נח:). אף החדש. מלאוכלו לפני העומר: **גב' תויה דכתיב זה ביאה**. שמלחה הכתוב צביאת הארץ כגון כי תצאו (ויקרא יט) כי יצאתך (שמות יא): **ספילין**

וזניסן שלא יאכל מהם ומספק אין לאסור כל השעורים כיון דרוזו השעורים נזרעו קודם ט"ו זניסן וצירושלמי נמי משמע דחדש נוהג אף בשל עובדי כוכבים דפריך עלה דמתני' דקתני אף החדש אמאי לא תני חלה ומשי לאי שחינה בשל עובדי כוכבים דחדש דקתני צמתיתין נוהג בשל עובדי כוכבים: **הרי"ר תפילין ופטור המור**. פירש צקונטרס דנוהג בח"ל דהא אשכחן צממה דוכתיב דבזנן אמוראי דבבב דמתני' תפילין וכן מנינו בצבורות (דף י"ב.) ודמי בר חמא דהיה מצבל היה לו פטור חמור וא"ת ללמא מדבזנן הוה עבדי ו"ל דמ"מ פריך שפיר דכי נמי מדבזנן הוה עבדי מ"מ הוה ליה למיתניה צמתין חוץ מן תפילין ופטור חמור דהא חשיב ערלה צמתין דמשמע צקונן דליתו אלא מדבזנן דקתני יורד ולוקח וכו' וא"ת היכי מיקא אדעתיה למימר דמלואה התלויה בחרך אינה אלא ח"כ נלמד זה ביאה והכי כלאס דלא כתיב זה ביאה וקרי ליה צמתין תלויה בחרך ו"ל דלעולם היה יודע דמלואה שהיא חובת הקרקע נקראת תלויה בחרך אע"ג דלא כתיב זה ביאה אלא הוה סלקא דעתיה דאף אותה שאינה חובת קרקע אלא חובת הגוף אי כתיב זה ביאה הוה נמי נקראת תלויה בחרך ולהכי פריך הרי תפילין ופטור חמור: **ה"ג צא ולמד** ממה שכתוב בענין מה עבודת כוכבים מיוחדת. ולי"ג עבודת כוכבים בכלל היתה ולמה ילאת להקיש אליה שרי ילאת לומר אבד חבדון:

ל"ב מדך שב"מ שנאמר בו מושב. פירש צקונטרס דגבי פרשת נסכים קאי דכתיב כי תצאו אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא דא הכתוב אלא להטעינן נסכים לצמת צבור ואפילו קרבן יחיד צמת צבור כדמשמע לקמן (עמוד ב) אבל לא קרבן יחיד צמת יחיד ונפקא לן מדכתיב דהאי פרשת נסכים אשר אני נתן לכם משמע צממה הנוהגת ככולם הכתוב מדבר הלכך ע"כ האי מושבותיכם לא משמע כל מקום שאחס יושבים דאין צמת צבור אלא צמת צבור א"כ ו' ממושבותיכם דכתיב אחר לאשמועין דאף צמת צבור גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא צמת צבור לא נתחייבו צקונטרס אלא דוקא ו' עד שבאו לשילה דהיינו אחר ירושה ושיבה ונתחייבו צקונטרס ושוב לא פסקו נסכים מצמת צבור אפילו משחרבה שילה ו' היתה צמת צבור גבוה וצקונטרס דהיינו דקאמר ללמדך שצ"מ כו' כלומר מדפירש לן קרא צמה הנוהגת ככולם ש"מ מושבותיכם דכתיב צקונטרס דל"כ הוה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות עב"ל:

וקרי' שבת שנאמר בה מושבות. פ"י צקונטרס דכתיב לא תצברו אש בכל מושבותיכם ציום השבת ולא נהירא דהא אצטריך לדאש אחרתה כדדרישין צ"מ דשבת (דף כ"ג.) כלל מושבותיכם אף אשה מצעיר אבל אשה מצעיר בצבורות צית המוקד"ב וע"ק דקאמר צקונטרס סד"א הואיל דעניינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב צעניינא דמועדות לכך נראה דקרא אחרתה הוה דכתיב שבת היא לה' בכל מושבותיכם צפרשת אמור אל הכהנים גבי מועדות: תמאי

דא"כ הוה לה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות: והרי שבת. נלמד זה ו' לא תצברו וגו' ונוהגת צ"מ אף מושבותיכם דנסכים צ"מ קאמר וצממת יחיד הנוהגת בכל מושבות הכתוב מדבר והאי דתלייה צביאת הארץ ה"ק עד עכשיו הייתם צמסקן שהצמות נאסרו ועדיין לא הקרבתם נסכים אלא צממת צבור ומשתבחו לארץ כל י"ד שנה שלא הוקבע משכן שילה והיו שוכנים בגלגל טרודים במלחמה וק"ל שהתורה הצמות צא כתוב זה ללמדנו כי תצאו אל הארץ ותהא צמת יחיד מותרת אף היא טעונת נסכים והכי יאמר צבחים (שם):

הוא קאי אחרתה ושיבה משמע. **ה"ג צא ולמד** ממה שכתוב בענין מה עבודת כוכבים מיוחדת. ולי"ג עבודת כוכבים בכלל היתה ולמה ילאת להקיש אליה שרי ילאת לומר אבד חבדון: **ל"ב מדך שב"מ שנאמר בו מושב**. פירש צקונטרס דגבי פרשת נסכים קאי דכתיב כי תצאו אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא דא הכתוב אלא להטעינן נסכים לצמת צבור ואפילו קרבן יחיד צמת צבור כדמשמע לקמן (עמוד ב) אבל לא קרבן יחיד צמת יחיד ונפקא לן מדכתיב דהאי פרשת נסכים אשר אני נתן לכם משמע צממה הנוהגת ככולם הכתוב מדבר הלכך ע"כ האי מושבותיכם לא משמע כל מקום שאחס יושבים דאין צמת צבור אלא צמת צבור א"כ ו' ממושבותיכם דכתיב אחר לאשמועין דאף צמת צבור גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא צמת צבור לא נתחייבו צקונטרס אלא דוקא ו' עד שבאו לשילה דהיינו אחר ירושה ושיבה ונתחייבו צקונטרס ושוב לא פסקו נסכים מצמת צבור אפילו משחרבה שילה ו' היתה צמת צבור גבוה וצקונטרס דהיינו דקאמר ללמדך שצ"מ כו' כלומר מדפירש לן קרא צמה הנוהגת ככולם ש"מ מושבותיכם דכתיב צקונטרס דל"כ הוה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות עב"ל: **וקרי' שבת שנאמר בה מושבות**. פ"י צקונטרס דכתיב לא תצברו אש בכל מושבותיכם ציום השבת ולא נהירא דהא אצטריך לדאש אחרתה כדדרישין צ"מ דשבת (דף כ"ג.) כלל מושבותיכם אף אשה מצעיר אבל אשה מצעיר בצבורות צית המוקד"ב וע"ק דקאמר צקונטרס סד"א הואיל דעניינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב צעניינא דמועדות לכך נראה דקרא אחרתה הוה דכתיב שבת היא לה' בכל מושבותיכם צפרשת אמור אל הכהנים גבי מועדות: תמאי

דל"כ הוה לה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות: והרי שבת. נלמד זה ו' לא תצברו וגו' ונוהגת צ"מ אף מושבותיכם דנסכים צ"מ קאמר וצממת יחיד הנוהגת בכל מושבות הכתוב מדבר והאי דתלייה צביאת הארץ ה"ק עד עכשיו הייתם צמסקן שהצמות נאסרו ועדיין לא הקרבתם נסכים אלא צממת צבור ומשתבחו לארץ כל י"ד שנה שלא הוקבע משכן שילה והיו שוכנים בגלגל טרודים במלחמה וק"ל שהתורה הצמות צא כתוב זה ללמדנו כי תצאו אל הארץ ותהא צמת יחיד מותרת אף היא טעונת נסכים והכי יאמר צבחים (שם):

הוא קאי אחרתה ושיבה משמע. **ה"ג צא ולמד** ממה שכתוב בענין מה עבודת כוכבים מיוחדת. ולי"ג עבודת כוכבים בכלל היתה ולמה ילאת להקיש אליה שרי ילאת לומר אבד חבדון: **ל"ב מדך שב"מ שנאמר בו מושב**. פירש צקונטרס דגבי פרשת נסכים קאי דכתיב כי תצאו אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא דא הכתוב אלא להטעינן נסכים לצמת צבור ואפילו קרבן יחיד צמת צבור כדמשמע לקמן (עמוד ב) אבל לא קרבן יחיד צמת יחיד ונפקא לן מדכתיב דהאי פרשת נסכים אשר אני נתן לכם משמע צממה הנוהגת ככולם הכתוב מדבר הלכך ע"כ האי מושבותיכם לא משמע כל מקום שאחס יושבים דאין צמת צבור אלא צמת צבור א"כ ו' ממושבותיכם דכתיב אחר לאשמועין דאף צמת צבור גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא צמת צבור לא נתחייבו צקונטרס אלא דוקא ו' עד שבאו לשילה דהיינו אחר ירושה ושיבה ונתחייבו צקונטרס ושוב לא פסקו נסכים מצמת צבור אפילו משחרבה שילה ו' היתה צמת צבור גבוה וצקונטרס דהיינו דקאמר ללמדך שצ"מ כו' כלומר מדפירש לן קרא צמה הנוהגת ככולם ש"מ מושבותיכם דכתיב צקונטרס דל"כ הוה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות עב"ל: **וקרי' שבת שנאמר בה מושבות**. פ"י צקונטרס דכתיב לא תצברו אש בכל מושבותיכם ציום השבת ולא נהירא דהא אצטריך לדאש אחרתה כדדרישין צ"מ דשבת (דף כ"ג.) כלל מושבותיכם אף אשה מצעיר אבל אשה מצעיר בצבורות צית המוקד"ב וע"ק דקאמר צקונטרס סד"א הואיל דעניינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב צעניינא דמועדות לכך נראה דקרא אחרתה הוה דכתיב שבת היא לה' בכל מושבותיכם צפרשת אמור אל הכהנים גבי מועדות: תמאי

הוא קאי אחרתה ושיבה משמע. **ה"ג צא ולמד** ממה שכתוב בענין מה עבודת כוכבים מיוחדת. ולי"ג עבודת כוכבים בכלל היתה ולמה ילאת להקיש אליה שרי ילאת לומר אבד חבדון: **ל"ב מדך שב"מ שנאמר בו מושב**. פירש צקונטרס דגבי פרשת נסכים קאי דכתיב כי תצאו אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא דא הכתוב אלא להטעינן נסכים לצמת צבור ואפילו קרבן יחיד צמת צבור כדמשמע לקמן (עמוד ב) אבל לא קרבן יחיד צמת יחיד ונפקא לן מדכתיב דהאי פרשת נסכים אשר אני נתן לכם משמע צממה הנוהגת ככולם הכתוב מדבר הלכך ע"כ האי מושבותיכם לא משמע כל מקום שאחס יושבים דאין צמת צבור אלא צמת צבור א"כ ו' ממושבותיכם דכתיב אחר לאשמועין דאף צמת צבור גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא צמת צבור לא נתחייבו צקונטרס אלא דוקא ו' עד שבאו לשילה דהיינו אחר ירושה ושיבה ונתחייבו צקונטרס ושוב לא פסקו נסכים מצמת צבור אפילו משחרבה שילה ו' היתה צמת צבור גבוה וצקונטרס דהיינו דקאמר ללמדך שצ"מ כו' כלומר מדפירש לן קרא צמה הנוהגת ככולם ש"מ מושבותיכם דכתיב צקונטרס דל"כ הוה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות עב"ל: **וקרי' שבת שנאמר בה מושבות**. פ"י צקונטרס דכתיב לא תצברו אש בכל מושבותיכם ציום השבת ולא נהירא דהא אצטריך לדאש אחרתה כדדרישין צ"מ דשבת (דף כ"ג.) כלל מושבותיכם אף אשה מצעיר אבל אשה מצעיר בצבורות צית המוקד"ב וע"ק דקאמר צקונטרס סד"א הואיל דעניינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב צעניינא דמועדות לכך נראה דקרא אחרתה הוה דכתיב שבת היא לה' בכל מושבותיכם צפרשת אמור אל הכהנים גבי מועדות: תמאי

הוא קאי אחרתה ושיבה משמע. **ה"ג צא ולמד** ממה שכתוב בענין מה עבודת כוכבים מיוחדת. ולי"ג עבודת כוכבים בכלל היתה ולמה ילאת להקיש אליה שרי ילאת לומר אבד חבדון: **ל"ב מדך שב"מ שנאמר בו מושב**. פירש צקונטרס דגבי פרשת נסכים קאי דכתיב כי תצאו אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא דא הכתוב אלא להטעינן נסכים לצמת צבור ואפילו קרבן יחיד צמת צבור כדמשמע לקמן (עמוד ב) אבל לא קרבן יחיד צמת יחיד ונפקא לן מדכתיב דהאי פרשת נסכים אשר אני נתן לכם משמע צממה הנוהגת ככולם הכתוב מדבר הלכך ע"כ האי מושבותיכם לא משמע כל מקום שאחס יושבים דאין צמת צבור אלא צמת צבור א"כ ו' ממושבותיכם דכתיב אחר לאשמועין דאף צמת צבור גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא צמת צבור לא נתחייבו צקונטרס אלא דוקא ו' עד שבאו לשילה דהיינו אחר ירושה ושיבה ונתחייבו צקונטרס ושוב לא פסקו נסכים מצמת צבור אפילו משחרבה שילה ו' היתה צמת צבור גבוה וצקונטרס דהיינו דקאמר ללמדך שצ"מ כו' כלומר מדפירש לן קרא צמה הנוהגת ככולם ש"מ מושבותיכם דכתיב צקונטרס דל"כ הוה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות עב"ל: **וקרי' שבת שנאמר בה מושבות**. פ"י צקונטרס דכתיב לא תצברו אש בכל מושבותיכם ציום השבת ולא נהירא דהא אצטריך לדאש אחרתה כדדרישין צ"מ דשבת (דף כ"ג.) כלל מושבותיכם אף אשה מצעיר אבל אשה מצעיר בצבורות צית המוקד"ב וע"ק דקאמר צקונטרס סד"א הואיל דעניינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב צעניינא דמועדות לכך נראה דקרא אחרתה הוה דכתיב שבת היא לה' בכל מושבותיכם צפרשת אמור אל הכהנים גבי מועדות: תמאי

הוא קאי אחרתה ושיבה משמע. **ה"ג צא ולמד** ממה שכתוב בענין מה עבודת כוכבים מיוחדת. ולי"ג עבודת כוכבים בכלל היתה ולמה ילאת להקיש אליה שרי ילאת לומר אבד חבדון: **ל"ב מדך שב"מ שנאמר בו מושב**. פירש צקונטרס דגבי פרשת נסכים קאי דכתיב כי תצאו אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא דא הכתוב אלא להטעינן נסכים לצמת צבור ואפילו קרבן יחיד צמת צבור כדמשמע לקמן (עמוד ב) אבל לא קרבן יחיד צמת יחיד ונפקא לן מדכתיב דהאי פרשת נסכים אשר אני נתן לכם משמע צממה הנוהגת ככולם הכתוב מדבר הלכך ע"כ האי מושבותיכם לא משמע כל מקום שאחס יושבים דאין צמת צבור אלא צמת צבור א"כ ו' ממושבותיכם דכתיב אחר לאשמועין דאף צמת צבור גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא צמת צבור לא נתחייבו צקונטרס אלא דוקא ו' עד שבאו לשילה דהיינו אחר ירושה ושיבה ונתחייבו צקונטרס ושוב לא פסקו נסכים מצמת צבור אפילו משחרבה שילה ו' היתה צמת צבור גבוה וצקונטרס דהיינו דקאמר ללמדך שצ"מ כו' כלומר מדפירש לן קרא צמה הנוהגת ככולם ש"מ מושבותיכם דכתיב צקונטרס דל"כ הוה צמת יחיד הנעשית צ"מ צממת היתר הצמות עב"ל: **וקרי' שבת שנאמר בה מושבות**. פ"י צקונטרס דכתיב לא תצברו אש בכל מושבותיכם ציום השבת ולא נהירא דהא אצטריך לדאש אחרתה כדדרישין צ"מ דשבת (דף כ"ג.) כלל מושבותיכם אף אשה מצעיר אבל אשה מצעיר בצבורות צית המוקד"ב וע"ק דקאמר צקונטרס סד"א הואיל דעניינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב צעניינא דמועדות לכך נראה דקרא אחרתה הוה דכתיב שבת היא לה' בכל מושבותיכם צפרשת אמור אל הכהנים גבי מועדות: תמאי